1813. No. 354.

# LEEUWARDER COURANT.

WOENSDAG, den 29 December 1813.

## *BINNENLANDSCHE BERIGTEN.*

### VEREENIGDE NEDERLANDEN.

**LEEUWARDEN**, *den* 28 *December.*

*De commissaris-generaal voor de binnenlandsche zaken, aan de heeren commissarissen-generaal in de onderscheidene departementen.*

MIJNE HEEREN!

De roepstem van Z. K. H., vervat in Hoogstdeszelfs proclamatie van den 6den december ll., zal bij alle ware Nederlanders die gevoelens hebben opgewekt, welke de omstandigheden van ons dierbaar vaderland moeten inboezemen.

Wij hebben, mijne heeren, ons nationaal bestaan, onze onafhankelijkheid en rang onder de mogendheden aan de zigtbare werking der Goddelijke Voorzienigheid te danken, en onze redding was zoo wonderdadig, dat de geschiedenis onzes lands daarvan geene tegenbeelden oplevert.

Wij zijn dan ook aan het Opperwezen, aan ons zelven, aan onze kinderen verschuldigd, het kleinood te handhaven, dat ons weder is toebetrouwd, en te zorgen, dat wij niet andermaal door slofheid of achteloosheid verliezen, hetgeen alleen door moed en inspanning der nationale krachten kan bewaard worden.

Bij de komst van Z. K. H. bevond zich de pas herrezen staat zonder eigene verdediging, zonder oorlogsbehoeften, zonder geld, en dat te midden van eenen oorlog, van welks uitslag de vrijheid der wereld, en het aanwezen van Nederland ten eenemaal afhangt.

Onze magtige bondgenooten stellen zich voor ons in bresse; maar kan het anders, of eene natie, welke de zoodanige blijven wil, moet op zelfverdediging bedacht zijn, en, met hare grootmoedige helperen, den algemeenen vijand paal en perk stellen? Kan het anders, of dezelfde bondgenooten, welke honderde uren van vaderland en haardsteden verwijderd, hun leven aan de vrijheid van Europa, met welke ons aanwezen staat of valt, zoo roemrijk veil geven, moeten aanhouden, dat ook wij Nederlanderen, welke zoo onmiddelijk de vruchten plukken van hun dapper strijden, hunne voetstappen drukken, ons allen, zonder uitzondering, rondom een geliefd hoofd scharen, welks terugkomst wij zoo zigtbaar aan Gods almagt te danken hebben, en door eene nationale wapening eens voor altijd ons volk die houding doen aannemen, welke in onze dagen alleen in staat is, om inwendige vrijheid en buitenlandsche onafhankelijkheid te verzekeren?

Het verledene, mijne heeren, zal het toekomstige wijzigen, en de overtuiging, dat wij met het verlies van volksbestaan alles verliezen, zal een ieder aansporen, alles bij te dragen tot behoud van het een en ander.

Toen, voor ruim twee honderd en dertig jaren, de Nederlanders, na het juk van Spanje afgeworpen te hebben, de noodzakelijkheid gevoelden, om door eendragt en moed zich in staat te stellen, de aanrukkende benden te keeren, waarmede wraakzucht en beledigde trotschheid den pas vrij bestreden bodem bedreigden, toen werden reeds bij de unie van Utrecht bepalingen tot de algemeene wapening, en opoffering van lijf en goed vastgesteld.

De nood is thans niet minder dringend, het gevaar niet minder groot, maar ook de edele geestdrift voor vrijheid en vaderland niet minder werkzaam, ook thans, zoo als voor meer dan twee eeuwen, zal men zich moedig scharen onder de vanen van Oranje.

Uw ijver, mijne heeren, zal de nationale geestdrift aanvuren, uwe wijsheid zal dezelve leiden, en eenmaal, ja, ik zeg het met vertrouwen op den God onzer vaderen, spoedig zal eene gelukkige en dankbare natie de pogingen zegenen, welke alleen door het oogenblik geboden, door geene verstandigen miskend, door alle braven ondersteund, en door ieder beminnaar van godsdienst en vaderland hartelijk zullen worden toegejuicht.

De publicatie van Z. K. H., van den 20sten dezer, de wapening betreffende, zal ul. in dezen voorlichten; van hen, die de wapenen niet kunnen opvatten, verwacht de Vorst vrijwillige offers, giften, welke even als de reeds door zoo vele welgezinde aangebodene gelden, met overtuiging der noodzakelijkheid en van het belang, met blijdschap en dankbaarheid worden opgebragt, en in zulk eene ruime mate zullen worden bijgedragen, dat onze geëerbiedigde Souverein daardoor worde in staat gesteld, in die behoeften te voorzien, welke de berooving onzer vijanden, en de omstandigheden van het dierbaar vaderland, zoo dringend vorderen.

Uwe ijver, kunde en invloed, mijne heeren, zijn mij de waarborgen, dat uw departement zich door vaderlandsche mildheid en vaderlandsliefde gunstig zal onderscheiden; terwijl ik eindelijk van de bedienaren van den godsdienst durve vertrouwen, dat de overtuiging van de krachtige uitwerking, welke de herstelde orde van zaken op de zeden der natie, en op de bescherming van allen openbaren eeredienst hebben moet, hen zal aanvuren, hunne pogingen met die van alle braven in den lande te paren, om de wijze en weldadige pogingen van het gouvernement te onderschragen, en den zegen des Allerhoogsten daarover vuriglijk in te roepen.

Ik invitere ul. alzoo, op de dringendste wijze, niets

te verzuimen, wat het welgelukken dezer heilzame bedoeling kan verzekeren.

Ik verzekere ul. van mijne bijzondere hoogachting.

*De commissaris-generaal voorn.*

## HOOG-GEREGTSHOF DER VEREENIGDE NEDERLANDEN.

### DEPARTEMENT VAN VRIESLAND.

Op heden den acht-en-twintigsten december 1813 is, ter audientie van de regtbank ter eerste instantie, zitting houdende te Leeuwarden, ter requisitie van den officier bij gemelde regtbank, gelezen het navolgend

### BEVELSCHRIFT.

Wij mr. *Cornelis Felix van Maanen*, eerste-president van het hoog-geregtshof der Vereenigde-Nederlanden,

In aanmerking nemende, dat in de laatst gehoudene zittingen van het hof van assises, in het departement Vriesland, de criminele regtszaken, welke aan hetzelve hof gerenvojeerd waren, uithoofde der plaats gehad hebbende tijdsomstandigheden, niet zijn kunnen worden behandeld en getermineerd, en dat het voor den dienst der justitie van het hoogste aanbelang is, dat de toen uitgestelde behandeling dier zaken ten spoedigste worde hervat, en aldus aan de justitie wederom haar geregelden loop worde gegeven;

Gezien art. 16, 17 en 18 der publicatie van Zijne Koninklijke Hoogheid den Heere Prinse van Oranje en Nassau, Souverein Vorst der Vereenigde-Nederlanden, in dato 11den december 1813;

Ordonneren, dat de zitting van het gemelde hof van assises wederom zal geopend worden op vrijdag den 31sten december 1813, des morgens ten tien uren;

En committeren den heer mr. *Hendrik Engelen*, raadsheer in het hoog-geregtshof der Vereenigde-Nederlanden, om gemelde assises te presideren, en dezelve te houden, achtervolgens de bovengemelde artikelen van voorschreven publicatie.

Gelasten eindelijk, dat deze ter diligentie van den heer procureur-generaal zal worden bekend gemaakt en afgekondigd.

Aldus gedaan in 's Gravenhage, den 17den december 1813.

(*geteekend*,) VAN MAANEN.

*Van wege den heer eersten-president*,

(*geteekend*,) J. H. SPEIRMAN,

loco eerste-griffier.

Voor kopij conform,

H. DYKMAN,

*commis-griffier.*

## AMSTERDAM, *den* 24 *December*.

*EXTRACT uit een' brief van Zierikzee, den 18den december.*

Het gezigt van onze haven is majestueus, wij hebben thans in dezelve twintig vaartuigen, zoo fregatten als linie-schepen, die gister een gedeelte hunner troepen hebben ontscheept naar Zuid-Beveland en Tholen. Zuid-Beveland is nog niet geheel ontruimd; het fort Bath, waarin nog 200 man Franschen liggen, zal heden door de Engelschen geattakkeerd worden; hetzelve zal niet lang tegenstand kunnen bieden. Bergen-op-Zoom is van alle kanten door de geallieerden ingesloten, en zal zich spoedig moeten overgeven.

Op het oogenblik verneem ik, dat de requisitien, die door de Franschen in Walcheren gedaan worden, verschrikkelijk zijn. Vier voorname heeren zijn uit Middelburg weggevoerd; ieder boer moet van de vier paarden twee en van de vier koebeesten ook twee missen; de requisitien van hooi, stroo, fouragie, geld, in één woord, alles, wat zij maar noodig hebben, wordt met groot geweld van de ingezetenen gevorderd; het lot van het ongelukkig eiland Walcheren is dus zeer beklagelijk en zorgelijk. Wat zijn wij toch bovenmate in onze verlossing gezegend geweest, daar wij van die onaangenaamheden niet het minste hebben ondervonden. Wij kunnen het Opperwezen voor die bijzondere bewaring, vooral in die oogenblikken, niet genoeg danken.

*EXTRACT uit een' brief van een' officier, uit Bremen, van den 14den dezer.*

Den 7den werden wij, in het fort Rothenburg, door 6000 man pruissische troepen, met 24 stukken geschut, hevig aangetast, en, daar ons garnizoen slechts uit 300 man bestond, moesten wij spoedig tot de overgaaf besluiten. Ons garnizoen is krijgsgevangen; echter zijn de officieren op hun woord van eer ontslagen, en kunnen naar Frankrijk terug keeren. Wij kunnen de vriendelijke behandeling der officieren niet genoeg roemen; wij hebben bij den generaal gesoupeerd, en voor wij naar Bremen mogten vertrekken, moesten wij allen het ontbijt bij den generaal nemen.

*Van den 25sten.*

Hoofdkwartier DOMITSH, den 1 december.

Den 28sten november beproefde de vijand, op den regter-vleugel der loopgraven, en bijzonder op de aldaar liggende batterij, een' sterken uitval; hij vond ons echter bij dien aanval op onze hoede, en werd allerhaddukkelijkst terug geslagen. Het levendigste vuur duurde van beide zijden onafgebroken voort. Ons verlies is tot hiertoe slechts gering, en bestaat uit drie dooden en eenige gekwetsten. Wij mogen geene gelegenheid laten voorbij gaan, om van de moedige volharding onzer troepen, bijzonder bij dit jaargetij, gewag te maken, en het behoort tot de zeldzaamste voorbeelden in de krijgs-geschiedenis; dat men de eerste parallel, op een' zoo geringen afstand, zoo volstandiglijk, zonder het geringste verlies daarbij te lijden, ten uitvoer gebragt heeft.

Ook Wittemberg is bij aanhoudendheid naauw geblokkeerd, en men mag des te meer een' gunstigen uitslag hopen, doordien eergister 1 kapitein, 6 luitenants en 72 man Hollanders reeds tot ons overgeloopen zijn, en verzekerd hebben, dat alle de overige Hollanders volgen zullen, zoodra zich slechts gelegenheid zal opdoen, om de strenge bewaring te ontkomen.

De epidemische ziekte, welke in Torgau heerscht, neemt veeleer toe, dan af; onlangs werden er, binnen twee dagen tijds, 104 menschen begraven. De door den opperheelmeester *Gräfe* daargestelde quarantaine-inrigting heeft, voor de gansche ommestreek, de weldadigste gevolgen. Er bevinden zich in dezelve ongeveer 40 kranken, van welke een enkele genoeg zou geweest zijn, om die ziekte te verspreiden.

## 'sGRAVENHAGE, *den* 23 *December*.

De generaal *von Bulow* heeft, uit zijn hoofdkwartier in Utrecht, de navolgende proclamatie doen uitvaardigen:

INWONERS VAN VLAANDEREN!

„ De wraak des Hemels heeft eindelijk dengenen getroffen, wiens hoogmoed en razernij de wereld verwoestten, wiens strafbare hand zelfs het heiligste aanrandde en vernielde, zoodra hij er een beletsel in vond tegen zijnen ijverzuchtige en bloedige voornemens. Zij zijn verpletterd geworden, die ontelbare legerbenden, welke hij voor de tweede reize onder het wrekend zwaard van vrije volkeren gebragt heeft; voor de tweede reize is eene nieuwe generatie verloren geraakt, en de rampen zijn tot die hoogte geklommen, dat het genoeg is

den naam van *Napoleon* te noemen, om de verwenschingen van vele millioenen zijner onderdanen te hooren, welker geluk, welker dierbaarste belangen aan de nijverzuchtige en rampvolle plannen van dien razenden zijn opgeofferd geworden.

Inwoners van Vlaanderen! van alle de volkeren, waarmede gij eertijds vereenigd waart, zijt gij het eenige, dat nog onder het juk van zijne dwingelandij zucht; gijlieden zijt de eenigen, waarvan hij naar welgevallen de kinderen, de broeders, de bloedverwanten kan rooven, om dezelve ter slagtbank te geleiden, of te doen versmachten onder de ijsselijkheden van de schande en het gebrek, waarin zijne waanzinnige razernij hen onvermijdelijk zal storten; gijlieden zijt de eenigen, die niet bemoedigd wordt door de zoete hoop van uwen voormaligen welvaart te herkrijgen, om in vrede de vruchten van uwe werkzaamheid en van uwe nijverheid te plukken, om onder eene vaderlijke regering weder gelukkig en onafhankelijk te worden.

Wilt gijlieden nog langer deze onteerende slavernij verdragen? ontvlame het eervol voorbeeld van uwe naburen, van uwe vrienden, welke reeds alle de voordeelen genieten van de gelukkige en eervolle voorledene dagen, uwen moed niet, verlangt gij niet, dezelve na te volgen?

Zonder twijfel vloeit het bloed uwer dappere en waardige voorvaderen nog in uwe aderen! Gij zijt nog dat helden-volk, waarvan de geschiedenis nog zoo vele schitterende daden bewaard heeft, een volk, waardig, om toe te treden tot het ontzagverwekkend verbond der volkeren, welke hunne vrijheid hebben herwonnen. Gijlieden ook zult werkzaam zijn. Gijlieden ook zult uwe schandelijke boeijen verbreken. Wat vreest gij? Wat zoude uwen moed doen wankelen? Wij zijn gereed, u te ondersteunen. Wij zijn gereed, met u voor uwe verlossing te strijden, en voorzeker wij hebben wel verdiend, dat gij eenig vertrouwen in ons stelt. Het is niet de dorst naar overwinningen, het is niet de zucht tot verdrukking, het is niet de gretigheid ter berooving, welke ons tot u geleidt. Wij willen onze Broeders, een volk, waarmede wij een huisgezin uitmaken, en hetwelk door de heiligste banden aan ons verknocht is, redden, aan de vrijheid en aan het geluk terug schenken.

Moed gevat volken van Vlaanderen! sta op en zijt werkzaam gelijk het een vrij, edel en onafhankelijk volk betaamt. Verbreek de ketenen, waarin vreemde berooovers uw vaderland te lang geklonken hebben. Verniel de schuilhoeken, waarin hunne angst en benepen toestand hen jagen; waar gevaar is, zullen onze vanen naast de uwen wapperen, en de God der heerscharen zal als altijd de regtvaardige, de heilige zaak, welke wij voorstaan, zegenen."

DORDRECHT, *den* 24 *December*.

Volgens authentieke berigten, heden voormiddag alhier van onze brabandsche grenzen ontvangen, is de vijand, die donderdag morgen omstreeks 4 uren van voor Breda moet opgebroken zijn, op zijnen terugtogt naar Antwerpen, gister namiddag ten half 3 uren, te Zundert gepasseerd, sterk 800 man kavalerie, meest lanciers, en 3000 man reguliere infanterie, benevens een aantal douaniers, nationale garde, enz., en bij zich hebbende 11 stukken geschut, waaronder 11 hauwitsers.

Tusschen de dorpen Hage en Ginneken heeft men, na des vijands aftogt, nog 17 dooden van het 33ste regement gevonden.

Terwijl de vijand, gedurende af dien tijd, dat hij voor Breda lag, een post van 250 man aan het Nieuwe-Veer bij Ter Heide, hield, is woensdag ook tot den Hout, een dorp tusschen Breda en Geertruidenberg, en ruim een uur van laatstgemelde plaats gelegen, eene patrouille van 7 vijandelijke lanciers geweest. Breda schijnt dus werkelijk op het laatst zoo goed als omsingeld geweest te zijn, hetgeen te meer eer oplevert voor de Dordsche braven, die bij deze gelegenheid aan dien kant gediend hebben.

Overal, waar de vijand bij dezen inval op onzen bodem gelegen heeft, of geweest is, heeft hij de sporen zijner gewone roof- en plunderzucht achtergelaten. Bijzonder veel heeft het dorp Hage geleden.

Het garnizoen van Breda heeft bestaan, behalve uit een aantal russische kavalerie, uit twee regementen russische infanterie, zamen ongeveer 1500 man sterk, en een nieuw geworven regement nationale infanterie van omtrent 600 man. (Hetzelfde, dat gepasseerden zaturdag avond hier uit den Haag aankwam, en zondag morgen naar Breda ging.) De manschap van dit laatstgenoemd regement, ofschoon nog ongeoefend en meestal zeer jong zijnde, heeft zich uitmuntend onder alle de aanvallen gedragen, en moet zich zelfs bijzonder gekweten hebben. De heer *Rom*, die hier dezen morgen als courier is doorgepasseerd, van Breda naar den Haag gaande, om aan Z. K. H. het officieel berigt van des vijands aftogt over te brengen, prijst meergedacht regement zeer; „ de hollandsche jongens (dus liet hij zich uit) hebben zich in Breda met roem overladen."

Dezen ochtend ten 7 uren zijn werkelijk de nationale jagers van hier naar Geertruidenberg terug gekeerd.

Gister namiddag had met den vijand ook eene affaire aan het Nieuwe-Veer bij Ter Heide plaats. Een korps Franschen trok aldaar de rivier de Merk over, waarschijnlijk in de hoop, van weinig tegenstand te ontmoeten, zich in Ter Heide en de beide Zwaluwen te nestelen, en alzoo allen toevoer langs dien kant aan Breda af te snijden. Dan de Kozakken, aldaar ruim 200 man sterk, vielen hun dadelijk op het lijf, en dreven ze met groot verlies, over de Merk terug. De luitenant der Dordsche vrijwilligers, *Volkersz.*, woonde deze affaire bij.

Achter dit eiland worden thans drie batterijen aangelegd, namelijk aan de Kop, aan den Prinsen-Polder en aan den mond van de Kil; en men verwacht hier onverwijld den admiraal *Kikkert*, om de middelen van defensie op ons eiland te inspecteren.

De werving voor den dienst van Oranje en het vaderland heeft hier thans veel toeloop; reeds hebben 124 man in deze stad sedert weinige dagen dienst genomen.

Dezen nacht zijn over Papendrecht, gaande naar Hardinxveld, weder gepasseerd 160 à 200 man Kozakken, benevens veel artillerie.

Gister zijn te Hellevoetsluis op nieuw binnen gekomen 16 engelsche transport-schepen met troepen, die, even gelijk de voorgaande, alle naar de Willemstad bestemd zijn.

*BUITENLANDSCHE BERIGTEN.*

**DENEMARKEN.**

ALTONA, *den* 9 *December*.

Thans gevoelen wij alhier, zoo wel als te *Hamburg*, de nabijheid des oorlogs, hoe langer hoe meer; onze koninklijke militairen zijn allen van hier vertrokken, de stads-soldaten en burgers houden de wachten bezet, en alles toont eene vriendschappelijke ontvangst van verwacht wordende vreemde troepen, echter geene

Franschen, aan; immers van deze laatsten wilde gisteren een detachement van 60 man hier binnentrekken, doch werd ernstiglijk door de burgers afgewezen. Men weet hier nog niet met zekerheid, of dezelve op last en met oogmerken kwamen.

Een vroeger koninklijk bevel beriep alle de burgerlijke magten met de kanselarij, enz., van Gluckstadt naar Sleeswijk, en verordende het in staat van verdediging stellen van de vesting. Beide zijn eergister herroepen geworden, en men grondt daarop de gissing van verdere schikkingen. De jongste brieven van Koppenhagen melden, dat de onderhandelingen alnog voortduren.

Dingsdag ll. is, op onze grenzen, bij Rahlsted, een heet gevecht voorgevallen, terwijl onze kavalerie den bereids ingesloten franschen generaal *Vichery* weder ontzette, die daarbij echter geheel de helft der manschap inschoot, waaronder de en chef kommanderende graaf *Baudissin* en verscheidene officieren.

Te Hamburg ziet het er thans akelig uit; de Franschen hebben rondomme, zelfs nog in de voorsteden, den arme bewoners ten deele volkomen uitgeplunderd en mishandeld; het is verschrikkelijk, de bijzonderheden daarvan te hooren; eergister avond werden er verscheiden tuin- en woonhuizen in de voorstad Hamm tot den grond afgebrand, waarbij den bewoners naauwelijks tijd gelaten werd, zich zelven en het allernoodwendigste te redden.

Er bestaat eene groote vertwijfeling onder de meeste inwoners van Hamburg. Het gemeene volk wordt aan de schansen slechts door regelmatige betaling met het geroofde geld in rust gehouden.

De bruggen tusschen Wilhelmburg en Haarburg zijn tot dus ver onaangeroerd gebleven.

Zoo even verneem ik, dat de gansche linie, in halve cirkel, reeds om ons en Hamburg heen gesloten is, en wagens, welke men met waren en effecten gister naar Kiel, enz., afzond, komen weder terug. Bij Wandsbeck zou een korps Zweden en Franschen strijdvaardig tegen over elkander staan, en het Hoofdkwartier van den kroonprins zou zich, sints gister, op holsteinschen bodem, in de nabijheid van Olderlohe bevinden.

*Van den 10den.*

De voorhoede der geallieerden was tot Kiel voortgedrongen en had de stad bezet. De Denen trokken, op alle punten, naar Sleeswijk terug, en schenen eenige positien aan de Eijder te willen nemen. Niet ver van Wandsbeck stieten de geallieerden op eene divisie Denen en Franschen. Twee jutlandsche regementen, die te voren in het Mecklenburgsche veel geleden en zich het woord gegeven hadden, noch pardon te geven noch te nemen, kregen bevel, de geallieerden aan te tasten. Zij drongen met eene zoo onoverlegde heftigheid voort, dat dezelve door de Franschen, welke steeds van den kant der Denen, verraad en overgang vreesden, in steek gelaten, en door de geallieerden ingesloten werden. Men vocht met zeer groote verbittering, zoo dat slechts 3 à 400 man van beide regementen te Altona terug kwamen, die nogtans de geallieerden niet ontgaan konden, dewijl Itzehoe en Pinneberg reeds, zoo men wil, bezet zijn. Gluckstadt en Hamburg zijn van alle communicatie met de hoofdmagt der Denen afgesneden, en beide plaatsen werden hoe langer hoe naauwer ingesloten.

Een gelukkige uitslag der aanhoudende onderhandelingen met het deensche kabinet wordt alhier, sints het met de Denen zeer nadeelig gevecht bij Rahlstedt, des te waarschijnlijker verwacht, dewijl geheel Holstein zich luide voor de geallieerden en tegen de alliantie met Frankrijk verklaart. De holsteinsche landweer, waarvan zoo veel gesproken wordt, is op de meeste plaatsen uit elkander gegaan, en weigert rond uit, tegen de geallieerden te vechten. Te Wandsbeck riep men de landweer te vergeefs onder de wapenen; in plaats hiervan hoonde men zeer nadrukkelijk een piket doormarcherende Franschen. In Pinneberg heeft men vrijwillig verklaard, dat men genegen is, tegen de Franschen de wapenen op te vatten, door welke wij ongelukkig gemaakt zijn, dan men nimmer tegen Rusland, onder welke regering men zich voorheen gelukkig bevonden heeft, zal strijden.

Het hoofdkwartier van Z. K. H. den Kroonprins van Zweden bevindt zich, zoo men verneemt, in Seegeberg.

Volgens zeggen van een hollandsch ingenieur, zou Hamburg op verre na niet zoo sterk zijn, als men voorgeeft. Aan een der werken van de stad hebben slechts alleen Franschen gearbeid; men vermoedt, dat aldaar mijnen verborgen zijn. Naar den kant van de Dampoort, is eene sterrenschans opgerigt.

Men is alhier, bij de voortgezette operatien tegen Hamburg, zeer voor onze stad beducht; immers tot eene kapitulatie schijnt alle hoop verloren te zijn.

De geallieerde troepen hebben zich overal uitmuntend wel gekenschetst, en alles contant betaald.

*Van den 11den.*

Tot op dit oogenblik, 11 uren des morgens, is het volkomen rustig.

De Kozakken bevinden zich te Elmshorn, Pinneberg, Itzehoe en ook te Langenfeld, gedragen zich overal wel, en nemen slechts de koninklijke kassen in beslag.

Wij hopen, volgens alle waarschijnlijkheid, dat ons gouvernement de beste partij gekozen moge hebben. Onze voorposten hebben bevel, niet op de Kozakken te vuren.

De gemeenschap met Koppenhagen en Flenzburg is volkomen gestremd.

Te Pinneberg waren engelsche huzaren binnengetrokken.

De poorten der stad Hamburg waren, op den 11den, des avonds, gesloten en de communicatie afgebroken geworden.

---

*HUWELIJKS- EN STERF-BERIGTEN.*

---

*** Heden zijn ondertrouwd,
HENDs. Cs. LEHEUX,
en WIEBRIGJEN B. BAKKER, *van Sneek.*
LEMMER, den 26 december 1813.

---

*** Heden behaagde het Hem, die alles bestierd, dit tijdelijke met het eeuwige te doen verwisselen, onzen geliefden vader, DIRK WILLEMS HOUTSMA, in den ouderdom van 52 jaren 7 maanden en 13 dagen; geve van dit voor ons zoo treffend verlies, langs dezen weg, kennis aan vrienden en bekenden; verzoeke verder van condoleantie brieven verschoond te blijven.

HARLINGEN, D. JELLEMA,
den 25 december A. JELLEMA,
1 8 1 3. geboren HOUTSMA.

PS. *Dit strekke ter kennisgeving, zoo in als buiten de stad.*

---

Te LEEUWARDEN, by D. R. SMEDING en M. KOON.